

Krönika

Finn fem fotbollsfel

Expertkommentatorn Pelle Blohm kämpar sig genom en maratonhelg av fotboll och kommer till insikt

Jag har faktiskt inte tänkt så mycket på det tidigare. Det låter kanske orimligt i era öron när man tänker på vad jag jobbar med, men jag häpnar faktiskt över det fotbollsutbud som levereras varje vecka på de svenska tevekanalerna. För husfridens skull brukar jag välja ut ett hett möte någon gång under helgen, gärna på en eftermiddag då älsklingen kan utföra en klassisk tipsextravilla i soffan. Det känns som ett bra avtal. Hon sover och jag får vara ifred. Men så händer något drastiskt förra veckan. Jag bestämde mig för att se så mycket fotboll som jag bara orkar under två dagar eftersom det framöver kommer att krävas av mig i ett nytt uppdrag jag fått. Men inte visste jag att man knappt hinner gå och pissa mellan den ena matchens slut och den andras början. Det är ju helt hysteriskt vilket utbud vi har här hemma i lilla Sv-dala.

Jag tror att jag drog i mig runt åtta matcher totalt och då handlade det ändå bara om tre ligor: Engelska, spanska och italienska ligan. Däremellan hann jag också se BK Forward mot Sylvia på Trängens IP. Är det så här fotbollssidioter har det? Tror fan att det uppstår konflikter i hemmen. Det finns säkert dom som tycker att det är lätt och underbart att sitta hela dagarna och se på fotboll. Och visst hade det varit det om alla matcher var blixtrande fartfyllda energiupplevelser. Men det är faktiskt så att det är väldigt få matcher som gör en varm och glad i kroppen. Framförallt så här i början av de stora europeiska ligorna då lagen och spelarna inte växt in i serien. Av de matcher jag såg gjorde de flesta mig riktigt dåsig och jag hade svårt att koncentrera mig.

Aston Villa-Chelsea var som en trist variant av tungviktsboxning där lagen hängde på varandra, stängades och täppte till alla offensiva ytor som ibland uppstod. Olof Mellberg var dock riktigt bra trots att han inte använde sig av knytnävarna. Jag fortsatte med Bolton-Manchester United och

FOTO: SCANPIX

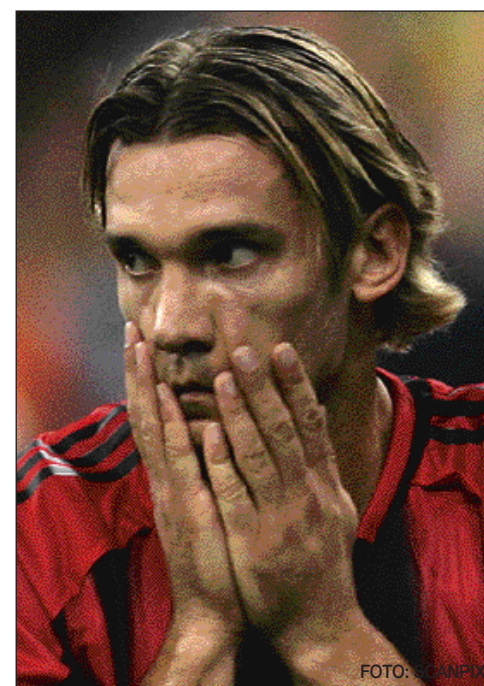

FOTO: SCANPIX

FOTO: SCANPIX

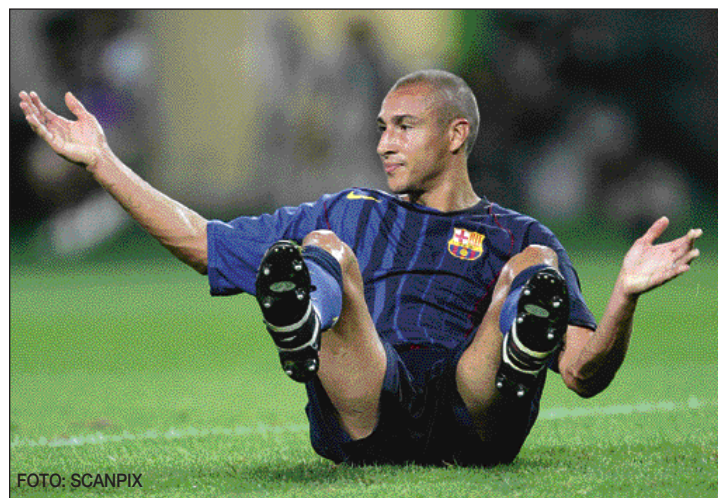

FOTO: SCANPIX

kunde snabbt konstatera att United verkligen verkar vara ett lag på dekis. De oslagbara ser inte lika övertygande ut längre, försvaret är ett kaosområde och Ruud van Nistelrooy var denna match kall. En tröst är åtminstone att den flyende dopingtestmannen Rio Ferdinand är tillbaka. Bolton såg ganska trevliga ut med Jay-Jay Okocha som en mini-Maradona eller stor-Abgar Barsom. Men matchen var inte så kul trots dramatiken med två mål i slutminuterna. Jag hann även zappa lite och se Fredrik Ljungberg starta den svenska målkaulkaden.

Efter detta var jag tvungen att ta en paus i några timmar. Mat, dryck, nya kläder, lukta gott un-

der armarna, ett par koppar kaffe och sedan var jag redo igen. Milan mot nykomlingen Livorno var det första italienska alternativet. Jag hade stora förväntningar på Milan men de slogs snabbt i kras. Många stjärnor men få intressanta insatser. Däremot stal en viss Cristiano Lucarelli i Livorno denna kväll med två mål och ett tredje korrekt, men bortdömt, mål. Ett rån skulle det visa sig.

Sedan var det dags för den snacksaliga och tillmötesgående Henke Larsson vars Barcelona mötte Sevilla. Katalanerna gjorde det laget skulle och vann. Henke gjorde som vanligt, nämligen mål men spelade för övrigt mest i sidled och bakåt. Efter detta blödde ögonen, det susade i öronen och alla sinnen var bedövade. Jag proppade i mig järntabletter, C-vitaminpiller och någon sorts svampyogurt för magen, tog min kudde och la mig.

På söndagen såg jag Juventus vara helt överlägsna i en avslagen match mot Brescia. Zlatan rörde bollen tre gånger, sköt en gång, det blev mål och hela Europa hyllar som vanligt killen. Efter en taktiktur till Marieberg Centrum med hon som brukar sova när jag ser på fotboll och en visit på Trängen för att leka social, tog jag tag i Villareal mot Real Sociedad på kvällen. Det blev en hemsk avslutning på helgen med en match från helvetet. Bedrövlig gräsplan, pinsamt passningsspel och ett tempo där Rynningeveteranerna skulle hänga med. Trist, trist.

Helgen var inte så givande. Lite gnällig är jag men är riktigt talat så var det inte många ljuspunkter. Det är många stora stjärnor som blinkar fram i televisionen, många klassiska storlag och flera tunga möten. Trots det är inte underhållningen alltid den bästa. Jag vill bara

nämna detta då jag och väldigt många andra som har möjlighet att uttrycka åsikter i olika mediala sammanhang, har sagt allsvenskan under hela året. Den senaste veckan har oron spridit sig om publikflykt och bristande intresse av den svenska fotbollen. Några skyller på att fel tevekanaler sänder fotbollsprogrammet där allsvenskan presenteras, andra på att kvaliteten på matcherna är under all kritik. Dålig fotboll spelas överallt, men på vissa platser är den dåliga fotbollen lite bättre än på andra platser. Sedan spelas det förstås massor av bra fotboll också, både i de stora ligorna och i Sverige. Det enda som oroar mig är att SVT kör igång hockeykväll på måndagarna och att hela elitserien kommer att fyllas av NHL-proffs. Detta kan om det vill sig illa påverka intresset för fotbollen framöver. Och jag vill verkligen inte tillbaka till 80-talets ödelandskap.

Pelle Blohm skriver krönikor i Örebro-Kuriren – varje fredag

Skriv till mig: pelle@blohm.se

